

Література:

1. Бондарук В. І. Розвиток математичних здібностей учнів засобами позакласної роботи. *Педагогічний пошук*. 2014. № 3. С. 75–77. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pedp_2014_3_20. (дата звернення 1.11.2024)
2. Годованюк Т. Позакласна робота з математики. *Математика в школі*. 2011. № 5. С. 24-29. URL : <https://journals.bdpu.in.ua/index.php/ped/article/view/231/207> (дата звернення 2.11.2024)
3. Панішева О. В. Тиждень математики в школі. Х.: Вид. група «Основа», 2007. 144 с.
4. Корнієнко Т. Л., Фіготіна В. І. Тиждень математики в школі. Х.: Веста : Видавництво «Ранок», 2008. 176 с. (Бібліотека творчого вчителя).

УДК 378.013+370.711+510

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПОТЕНЦІАЛУ ЗДОБУВАЧА

*Перунова О.М., к.ю.н., доцент
Половко А.В., здобувач вищої освіти рівня «магістр»
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Сьогодні кожен здобувач який опиняється у стані навчання і освоєння певної кваліфікації і професії реалізує свої здібності в якості природного розумінні та схильності до певної трудової діяльності на майбутнє. Основним інструментом для цього є індивідуальна освітня траєкторія. Це повинно сприяти особливому розкриттю потенціалу майбутнього фахівця.

Так, Закон «Про освіту» зазначає, що індивідуальна освітня

траєкторія – це персональний шлях реалізації особистісного потенціалу здобувача освіти, що формується з урахуванням його здібностей, інтересів, потреб, мотивації, можливостей і досвіду, ґрунтується на виборі здобувачем освіти видів, форм і темпу здобуття освіти, суб'єктів освітньої діяльності та запропонованих ними освітніх програм, навчальних дисциплін і рівня їх складності, методів і засобів навчання.

На майбутнє, такий вектор дає певні можливості пов'язані з розумінням розвитку освіти у напрямку взаємодії школи, де дитини навчається з певним науковим поглибленням та прихиленням викладання тих дисциплін, які у майбутньому стануть їй у нагоді у вищому учбовому закладі. Від того слід підкреслити необхідність та диференціація взаємодії цих двох форм навчання, етапів, які проходить дитина від розуміння учня до розуміння студента.

Слід зазначити, що сього орієнтація на світові погляди відносно освітнього маршруту у інших державах спонукає до певних інтеграційних процесів застосування і готування, вивчення предметів на поглибленому рівні, можливості організації підготовчих курсів ще у шкільному закладі на базі вищих навчальних закладів.

До речі, така практика була в Україні, ще у далекі 2000 роки, наприклад навчання у так званому класі з поглибленим вивчення, наприклад хімії – «хімічний клас», де школярі відвідували Фармацевтичну Академію м. Харкова і наприкінці одинадцятого класу получали професію – хімік лаборант, з таким диплом, вже, вони могли піти далі у цей же вищій навчальний вуз, або інший, але той, який в своїх засадах має певні кваліфікаційні дисципліни, з якими вже майбутній здобувач знайомий.

Ця перспектива навчання, вважаємо може бути дуже продуктивною, тому, що конкретні шкільні заклади дають факультативні та додаткові послуги для засвоєння конкретної спеціальності, що в свою чергу дає можливість вищим навчальним закладам прогнозувати свою майбутньою

діяльність і застосовувати підготовчі курси для набору такої категорії майбутніх студентів, освоювати ринок по таким послугам по навчанню, мати попит на свої послуги по навчанню.

Разом з тим виникають в такому випадку питання пов'язані з розумінням співпраці між спеціалізованими школами і вищими навчальними закладами, можливо це може бути заключенні певних правових договорів на співпрацю, або здійснення такої співпраці у розпорядчому порядку за допомогою регулювання такого навчання державними органами, такими, як наприклад Кабінетом Міністрів України. В будь-якому випадку, це припускає зміни національного законодавства, застосування нових норм права та регулювання таких правовідносин з боку держави. Від того – це може бути досить обтяжливо, але може мати деякі перспективи для майбутньої реформи по навчанню.

Отже, зазначимо, що саме факультативи дають можливість студентам підібрати у розумному віці таку саме навчальну програму, яка буде повністю розкривати потенціал майбутнього фахівця, буде приносити йому задоволення від своєї професії і бажання бути у нагоді суспільству. Це може накладати окрім школи на здобувача, додаткове психоемоційне навантаження та можливо забере у нього деякий вільний час, але дасть можливість сформулювати професійні навички, кваліфікацію по конкретному напрямку підготовки у сфері спеціальності та набути необхідні освітні компетенції, що потрібні для виконання у майбутньому трудових умовин між власником і робітником та заключенні трудових правовідносин.

Таким чином, вважаємо, що такий індивідуальний підхід може і повинен сформулювати для дитини можливості проявити себе. Зрозуміти чого вона варта і до чого прагне у соціумі, питання залишається лише в логічності і послідовності складання такої програми навчання, щоб вона була необтяжливою ні для батьків ні для майбутніх здобувачів.